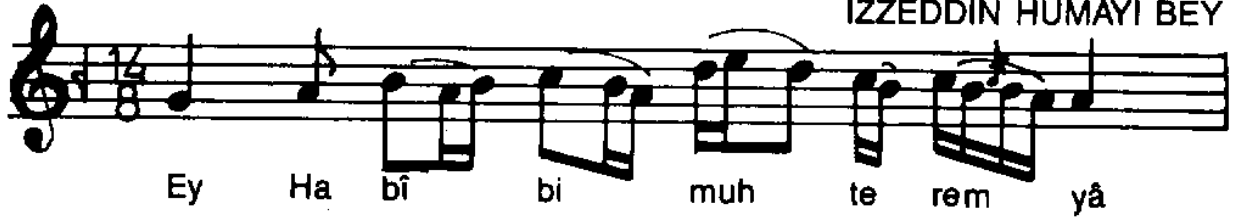

MEVLEVÎ

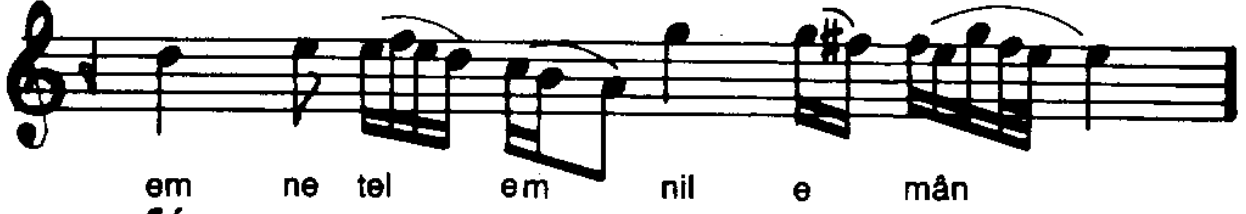
UŞŞAK

DEVİR-İ REVÂNİ

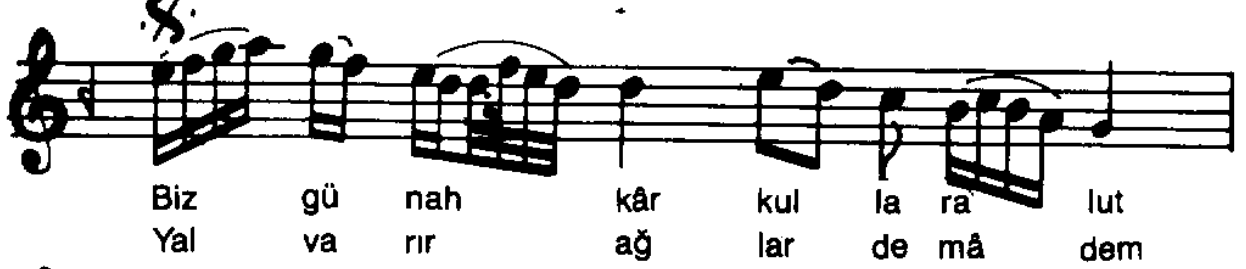
İZZEDDİN HÜMÂYÎ BEY

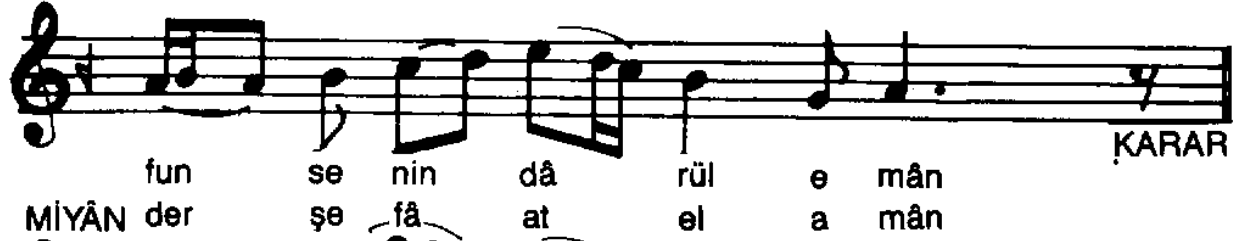
Ey Ha bî bi muh te rem yâ

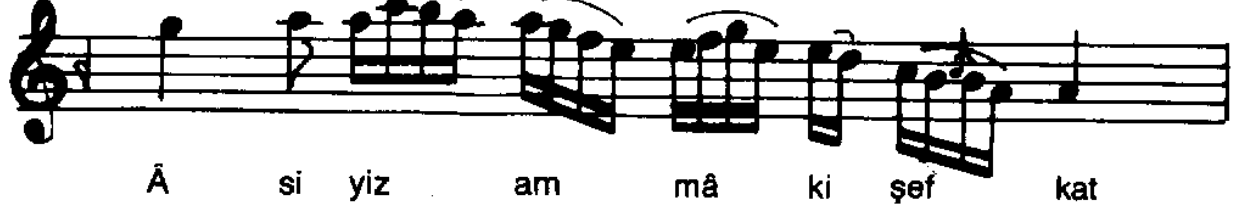
em ne tel em nil e mân

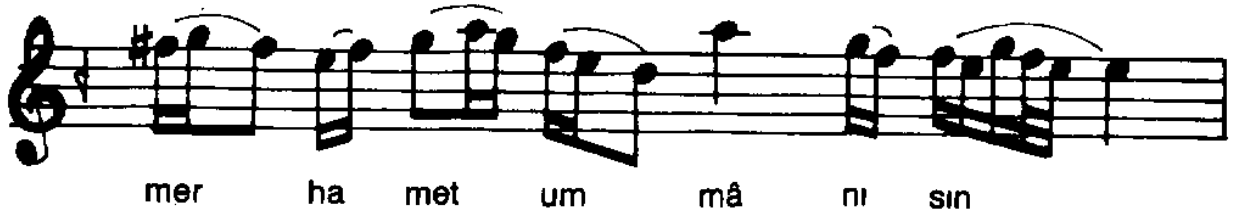
Biz gü nah kâr kul la ra lut
Yal va rır ağ lar de mâ dem

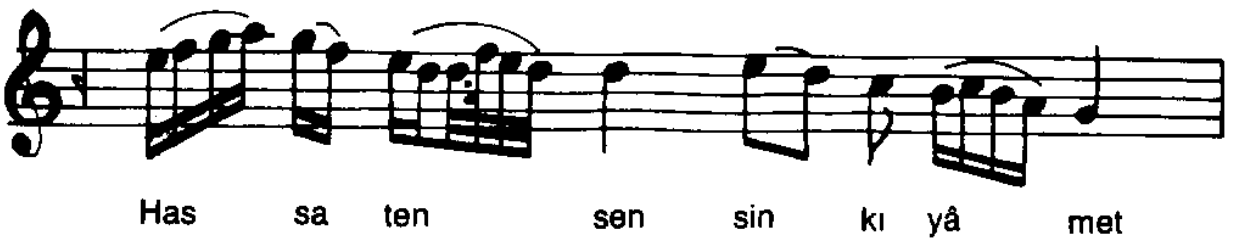
fun se nin dâ rül e mân
MIYÂN der şe fâ at el a mân

Â si yiz am mâ ki şef kat

mer ha met um mâ ni sin

Has sa ten sen sin kı yâ met

te şe fi i in sü cân

Cüneyt KOSAL

Der ge hi lut fun e şî ği
ne ko yup Ken ân se ri

Na't-i Pîrân

Ey Habîb-i muhterem, yâ emnete'l-emni'l-eman
Biz günahkâr kullara lutfun senin dârü'l-emân

Âsiyiz ammâ ki şefkat, merhamet ummânısın
Hâssaten sensin kıyâmette şefî-i ins ü cân

Dergehin Kitmîr'iyim, pîrim Rifâî el-meded
Kimsesizler sâye-i lutfunda olmuş sâyebân

Rahmet ü lutfun senin çok, dertliler dermânısın
El-meded, ey kutb-i kevneyn, melce-i bî-vâyegân

Ben dehâlet eyledim Sultân Abdülkâdir'e
Dest-gîr-i âşıkândır, melce-i bîçâregân

Kutb-i Rabbânî vü gavs-i a'zam-i Sübhânîdir
Pîr-i evvel hem habîb-i Zülcelâl-i Müsteân

Şems-i Tebrizî'ye döndüm baş açık yâlin ayak
Hiç ümîdim kesmem ondan lutfu bol şâh-ı cihân

Bu zünûbum dâğını yakıp remâd ü hâk eder
Hâr ile mestûr iken eyler-onu bir gülsitan

Şem'i aşkınla bu cismim yandı Mevlânâ meded
Etmede nây-i vücûdum an-be-an âh ü figân

Eyledim uğruna vârim, âr u cânım hep fedâ
Dest-gîrimsin benim ey Merkez-i devrân-ı cân

Kulunum, kurbânınım ey şâh-ı Edhem ben senin
Sâye-i lutfunda buldum her ne buldumsa heman

Dönmem hiç bâbından aslâ nerde olsam ben senin
Dâimâ pervânenim ey kutb-i aktâb-ı cihân

Dergeh-i lutfun eşîğine koyup Ken'ân seri
Yalvarır ağlar demâdem der, şefâat el-amân